

Biblioteca

Tot era entrar dins teu i veure l'aire
com s'arrapava al groc de les columnes,
en una epifania de silencis.

La lírica dels ulls tocava els llibres
amb una polifònica d'acords
a l'auditori ple de glicerines.

Les mans, el "prens i deixes" de les trames
que em recosien fils a la memòria
amb l'aspre d'un gerani enmig dels dits.

El cor, un déu de foc entre salives
que es contenia, en el cràter dels llavis,
per no ferir la tinta de les lletres.

Entrar dins teu... era baixar atmosferes
com un escafandrista dins de l'aigua
nedant la llum dels fulls, a pulmó lliure.

Francesca Laguarda i Darna